

[Tredje næstformand]**Betænkning over:**

Forslag til lov om bemyndigelse til optagelse af indenlandske statslån. (Lovforslag nr. L 112).

Forslag til lov om optagelse af statslån i udlandet. (Lovforslag nr. L 114).

Eksemplarer vil blive omdelt.

Skriftlig fremsættelse af forslag:**Handelsministeren (Arne Christiansen):**

Hermed tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om en rejsegarantifond.
(Lovforslag nr. L 155).

Tanken om det rimelige i, at der fra det offentliges side træffes foranstaltninger til at sikre rejsekunder mod følgerne af et rejsebureaus økonomiske sammenbrud, er ikke ny. Flere lande har regler, der stiller særlige krav til indehavere af rejsebureauer eller kræver sikkerhedsstillelse af disse, eventuelt kombinerer disse krav, og et af handelsministeriet nedsat rejsebureauudvalg afgav i 1960 en betænkning med et udkast til lov om rejsebureauer.

Udkastet blev ikke udmøntet i et lovforslag, da der fra forskellig side blev udtrykt betænkelighed ved de principper, lovudkastet byggede på. Det blev således indvendt, at man ved krav om en tvungen sikkerhedsstillelse risikerede at fastfryse den eksisterende struktur i rejsebureaubranchen til gavn for de bestående større bureauer, da pligten til sikkerhedsstillelse ville vanskeliggøre etablering af nye bureauer og belaste de mindre bureauer uforholdsmæssigt meget.

Man fandt yderligere, at en tvungen garantistillelse uundgåeligt ville medføre omkostningsstigninger til skade for publikum.

Begivenhederne sidste sommer, da en rejsearrangør på Fyn krakkede og flere hundrede rejsekunder mistede deres forudbetalinger eller fik den påbegyndte ferie ødelagt og hindringer lagt i vejen for hjemrejsen, aktualiserede på ny tanken om en eller anden form for garantiordning, og min forgænger lovede i et svar på et spørgsmål stillet af et medlem af tinget, at han ville tage initiativ til en lovgivning, der mindske den risiko for rejsebureaus kunder. Jeg kan her henvise til Folketingstidende 1977-78, spalte 12735-36.

Når jeg som min forgænger finder, at et lovgivningsinitiativ er på sin plads, beror det på, at betalingen for selskabsrejser helt overvejende præsteres en vis tid, før rejserne skal påbegyndes, uden sikkerhed for, at den købte rejse gennemføres, og kunden løber derfor en risiko, som køberen af andre tjenesteydelser eller af varer normalt ikke tvinges ud i.

Lovforslaget går i korthed ud på, at der oprettes en rejsegarantifond som en privat, selvejende institution, og fonden sikrer rejsekunder, der har købt en selskabsrejse hos et dansk rejsebureau, mod følgerne af rejsebureauets økonomiske sammenbrud. Indtræder en sådan situation, skal rejsekunder af fonden kunne kræve godtgørelse af de beløb, der er forudbetalt for selskabsrejser, som ikke påbegyndes, og kræve, at der skaffes dem hjemtransport, hvis dette ikke er sikret på anden måde. Der kan endvidere blive tale om, at fonden yder godtgørelse for en væsentlig misligholdelse, der er indtrådt under rejsen som følge af krakket, og bistand til strandede turister. Efter den foreslåede rejsegarantiordning skal alle rejsebureauer, der beskæftiger sig med selskabsrejser, registreres i fonden og fondsmidlerne til sikring af rejsekunderne skaffes til veje ved, at enhver registreret rejsearrangør betaler et garantibidrag på 5 kr. pr. rejse. Herudover skal ethvert registreret rejsebureau stille en individuel sikkerhed på 100.000 kr.

Lovforslaget er baseret på 3 hovedsynspunkter:

For det første, at ordningen effektivt sikrer forbrugere, der har købt en selskabsrejse, i tilfælde, hvor rejsebureauet økonomisk går ned. Denne sikring har enhver rejsekunde, selv om rejsen måtte være købt i et rejsebureau, som i strid med loven har undladt at lade sig registrere, da jeg ikke finder det rimeligt, at rejsekunden skal bære risikoen ved et rejsebureaus lovstridige adfærd. Rejsekundernes risiko er dækket straks fra ordningens ikrafttræden, idet fondens bestyrelse forudsættes, hvis der skulle blive behov herfor, at tilvejebringe de nødvendige fondsmidler ved optagelse af lån i et pengeinstitut, i fornødent fald med statsgaranti, som handelsministeren efter forslaget kan stille med tilslutning af finansudvalget. Skulle en sådan garantistillelse blive aktuel, kan det blive nødvendigt at forhøje garantibidraget, og lovfør-